

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 grudnia 1970 r.

Nr 43

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ:

327	— z dnia 23 grudnia 1970 r. o narodowym planie gospodarczym na 1971 rok	657
328	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie odwołania Przewodniczącego Rady Państwa	671
329	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie odwołania Prezesa Rady Ministrów	671
330	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Państwa	672
331	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie powołania Prezesa Rady Ministrów	672
332	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie odwołania Wiceprezesa Rady Ministrów	672
333	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie odwołania Ministra Przemysłu Ciężkiego	672
334	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie powołania Wiceprezesa Rady Ministrów	672
335	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie powołania Wiceprezesa Rady Ministrów	673
336	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie odwołania Ministra Przemysłu Maszynowego	673
337	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie powołania Ministra Przemysłu Maszynowego	673
338	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie powołania Ministra Przemysłu Ciężkiego	673
339	— z dnia 23 grudnia 1970 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rządu z wykonania narodowego planu gospodarczego w 1969 r., sprawozdania Rządu z wykonania budżetu Państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1969 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium za ten okres	673

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

340	— nr 191 z dnia 24 listopada 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad działania ośrodków badawczo-rozwojowych	674
341	— nr 192 z dnia 24 listopada 1970 r. w sprawie warunków pracy i zasad wynagradzania pracowników ośrodków badawczo-rozwojowych	675
342	— nr 208 z dnia 21 grudnia 1970 r. w sprawie organizacji i zakresu działania rolniczych rejonowych zakładów doświadczalnych	678

ZARZĄDZENIA:

343	— nr 99 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1970 r. o zakresie działania Ministra Łączności z tytułu koordynacji międzyresortowej	678
344	— Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń oraz ustalenia norm kosztów uzyskania niektórych wynagrodzeń	679
345	— Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych przedmiotów tej opłaty	680
346	— Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1970 r. w sprawie wpłat miesięcznych podatku dochodowego przez niektóre jednostki spółdzielcze	680
347	— Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji dokonanych w nie uspołecznionych przedsiębiorstwach młynarskich	680
348	— Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw obrotu zaopatrzeniowego	681
349	— Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 17 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnień od należności celnych przywozowych i ograniczeń dla osób zatrudnionych lub uczących się za granicą	684
350	— Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 1970 r. w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego w szkołach wyższych	685
351	— Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 18 grudnia 1970 r. w sprawie zasad planowania i rozdzielania funduszu płac na prace badawcze	685

327

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 23 grudnia 1970 r.

o narodowym planie gospodarczym na 1971 rok.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwala, co następuje:

Przyjmuje się przedłożony przez Radę Ministrów projekt narodowego planu gospodarczego na rok 1971 jako wytyczne dla działalności gospodarczej w roku 1971.

Równocześnie Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje Radę Ministrów do przedstawienia w ciągu trzech miesięcy propozycji zmian tego planu zmierzających do zapewnienia dynamicznego, a jednocześnie harmonijnego

rozwoju kraju, a w szczególności w możliwie najbliższym czasie poprawy położenia materialnego rodzin najmniej uposażonych i wielodzietnych.

I. DOCHÓD NARODOWY

1. Zakłada się, że dochód narodowy wytworzony wzrośnie w 1971 r. o około 5,4% w porównaniu z przewidywanym poziomem w 1970 r. Podstawowym elementem wzrostu dochodu narodowego powinien być dalszy wzrost produkcji

czystej przemysłu uspołecznionego o 8,0%. W konsekwencji udział przemysłu uspołecznionego w dochodzie narodowym wytworzonym powinien się zwiększyć z 48,0% w 1970 r. do 49,1% w 1971 r. Szacuje się, że dochód narodowy do podziału będzie w 1971 r. o około 5,1% wyższy niż w 1970 r.

2. Zakłada się, że fundusz spożycia ogółem wzrośnie w 1971 r. w porównaniu z poziomem osiągniętym w 1970 r. o około 4,2%. Zadania te powinny być osiągnięte przez wzrost spożycia dóbr konsumpcyjnych z dochodów osobistych ludności o około 4,3% oraz wzrost funduszu spożycia pozostałego o około 4,0%. Oznacza to wzrost funduszu spożycia z dochodów osobistych ludności w przeliczeniu na 1 mieszkańca w wysokości około 3,5%.

3. Zakłada się, że akumulowana część dochodu narodowego wzrośnie w 1971 r. o 5,2%, w tym inwestycje netto wzrosną o około 9,0%. Szacuje się, że udział inwestycji netto w dochodzie narodowym do podziału w 1971 r. wyniesie 23,0% wobec 22,2% w przewidywanym wykonaniu planu w 1970 r.

Przyrost zapasów i rezerw w gospodarce narodowej zakłada się na 1971 r. w wysokości 42,6 mld zł, czyli 5,4% dochodu narodowego do podziału.

II. PRZEMYSŁ

1. W przemyśle do podstawowych zadań należy wprowadzenie nowej strategii gospodarczej polegającej na rozpoczęciu realizacji przebudowy strukturalnej przemysłu, zmierzającej do jego unowocześnienia, rozszerzenia krajowej bazy surowcowej oraz podniesienia efektywności gospodarowania.

W ramach tych zadań należy zapewnić:

- realizowanie przedsięwzięć rekonstrukcyjno-modernizacyjnych, zmierzających do przebudowy struktury przemysłu,
- koncentrację zadań i środków, zwłaszcza w zakresie inwestycji, w celu uzyskania wcześniejszych efektów,
- rozwój tych dziedzin produkcji, których wyroby są nośnikami postępu techniczno-ekonomicznego,
- rozwój eksportu wyrobów przemysłowych przy uwzględnieniu kryteriów efektywnościowych,
- pełniejsze dostosowanie asortymentowe i jakościowe produkcji do potrzeb rynku,
- pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych w dostosowaniu do możliwości zbytu i zaopatrzenia,
- podniesienie efektywności gospodarowania, między innymi przez poprawę stopnia wykorzystania środków trwałych, szczególnie maszyn i urządzeń, przyspieszenie wzrostu wydajności pracy, także przez poprawę bezpieczeństwa i higieny pracy, obniżanie materiałochłonności produkcji, obniżanie kosztów własnych, poprawę jakości wyrobów oraz niedopuszczanie do powstawania zbędnych zapasów,
- pełniejsze wykorzystanie krajowego potencjału wynałazczego i normalizacyjnego.

2. Zakłada się wzrost sprzedaży produkcji i usług z przemysłu w cenach realizacji w 1971 r. do około 1.235 mld zł, to jest o 6,8% w porównaniu z 1970 r.

3. Zakłada się, że w 1971 r. poziom produkcji przemysłowej oraz tempo wzrostu produkcji poszczególnych gałęzi przemysłu będzie się kształtować następująco:

Wyszczególnienie	1971 r. wartość sprzedaży w cenach realizacji w mld zł	Wskaźnik wzrostu 1971 r. — 1970 r.
Przemysł ogółem	1.235,0	106,8
w tym:		
przemysł paliwowo-energetyczny	134,0	107,8
przemysł metalurgiczny	129,6	107,1
przemysł elektromaszynowy	310,2	109,8
przemysł chemiczny	117,0	110,4
przemysł mineralny	46,8	107,1
przemysł drzewno-papierniczy	60,3	104,5
przemysł lekki	172,5	105,4
przemysł spożywczy	240,2	102,9

Przemysł paliwowo-energetyczny

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu paliw powinna osiągnąć następujący poziom:

- węgla kamiennego 144,2 mln ton, co stanowi wzrost o 3,0%, w tym węgla typu 35/ROW 7,9 mln ton, co stanowi wzrost o 14,6%,
- węgla brunatnego 33,9 mln ton, co stanowi wzrost o 4,0%,
- ropy naftowej 410 tys. ton, to jest o 4,7% mniej od przewidywanego wykonania 1970 r.,
- gazu ziemnego 5,7 mld Nm³, co stanowi wzrost o 12,7%,
- przerobu ropy naftowej 8,1 mln ton, co stanowi wzrost o 9,3%,
- koksu 16.690 tys. ton, co stanowi wzrost o 0,8%.

W celu zapewnienia wzrostu wydobycia węgla kamiennego w 1971 r. oraz w celu stworzenia warunków dalszego wzrostu w następnych latach należy:

- zapewnić pełne wykorzystanie mocy produkcyjnych w czynnych kopalniach węgla kamiennego,
- skrócić okres dochodzenia do projektowych zdolności produkcyjnych nowo uruchamianych obiektów,
- kontynuować w Rybnickim Okręgu Węglowym budowę i rozbudowę kopalń węgla koksowego: 1 Maja, Jastrzębie, Moszczenica, Zofiówka, Borynia i Pniówek,
- kontynuować budowę nowej kopalni węgla energetycznego Staszic,
- kontynuować rozbudowę i modernizację czynnych kopalń węgla energetycznego oraz rozbudowę i budowę nowych zakładów mechanicznej przeróbki węgla,
- przekazać do eksploatacji 1 nowy poziom wydobywczy w kopalni Radzionków.

W zakresie górnictwa węgla brunatnego należy kontynuować budowę kopalni odkrywkowej Józwin i uzyskać pierwsze wydobyte w wysokości 1,0 mln ton.

W 1971 r. należy prowadzić wiercenia eksploatacyjne, dostosowane do planowanego wzrostu wydobycia gazu ziemnego. Należy również prowadzić wiercenia geologiczno-poszukiwawcze dla uzyskania przyrostu zasobów gazu ziemnego w wysokości 19,5 mld Nm³ oraz 2,5 mln ton ropy naftowej.

W celu poprawy struktury bilansu paliwowo-energetycznego należy w 1971 r. zagospodarować gaz ziemny z niżej przez przekazanie do eksploatacji gazociągów: Krobia — Srem, Garki-Turek (do elektrowni Adamów), Krobia-Głogów (do huty miedzi w Głogowie) oraz oddanie zakładu przesyłowego gazu ziemnego Warszawa—Rembelszczyzna.

Dla zaspokojenia potrzeb gospodarki narodowej oraz ludności produkcja energii elektrycznej w 1971 r. powinna osiągnąć poziom 70 mld kWh, co oznacza wzrost o 7,7%. Produkcja ta powinna być osiągnięta przez pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnych bloków energetycznych 125 MW i 200 MW, zwłaszcza w elektrowniach spalających węgiel brunatny.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji 942 MW nowych mocy produkcyjnych, z tego 855 MW w elektrowniach zawodowych i 87 MW w elektrowniach przemysłowych. W szczególności należy uzyskać efekty w następujących elektrowniach i elektrociepłowniach: Turów II — 400 MW, Łaziska II — 400 MW, Bydgoszcz II — 32,5 MW, Gdańsk II — 22,5 MW.

Dla zabezpieczenia dalszych, rosnących potrzeb kraju na energię elektryczną należy w 1971 r. odpowiednio zaawansować budowę elektrowni: Kozienice, Ostrołęka B, Rybnik, Pątnów II, Czarnowo i Porąbka-Zar.

W celu pokrycia wzrastających potrzeb ciepłych należy realizować program rozwoju ciepłownictwa w wielkich ośrodkach miejskich, w szczególności w Warszawie, Łodzi, Krakowie, Bydgoszczy i Górnośląskim Okręgu Przemysłowym.

Przemysł metalurgiczny

1) W zakresie hutnictwa żelaza:

Produkcja podstawowych wyrobów hutnictwa żelaza powinna osiągnąć następujący poziom:

- stali surowej 12.550 tys. ton, co stanowi wzrost o 6,4%,
- wyrobów walcowanych 8.600 tys. ton, co stanowi wzrost o 6%,
- rur stalowych 190,3 tys. km, co stanowi wzrost o 7,1%,
- blach stalowych walcowanych na zimno 750 tys. ton, co stanowi wzrost o 4,2%,
- profili giętych 40 tys. ton, co stanowi wzrost o 81,8%.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące obiekty:

- baterię koksowniczą nr 4 w koksowni Walenty,
- III konwertor w Hucie im. Lenina,
- 3 piece elektryczne w Hucie Warszawa.

W celu zabezpieczenia dalszych potrzeb należy kontynuować budowę baterii koksowniczych nr 11 i 12 w Hucie im. Lenina oraz nr 5 i 6 w Hucie im. Bieruta. Głównym zadaniem hutnictwa żelaza w 1971 r. będzie osiągnięcie pełnej zdolności produkcyjnej w nowo uruchomionych obiektach oraz obniżenie zużycia materiałowego we wszystkich fazach produkcji hutniczej, a przede wszystkim obniżenie zużycia koksu na tonę surowki.

2) W zakresie przemysłu metali nieżelaznych:

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu metali nieżelaznych powinna osiągnąć następujący poziom:

- miedzi 91,4 tys. ton, co stanowi wzrost o 26,9%,
- aluminium 99 tys. ton, co stanowi wzrost o 0,4%,
- cynku 220 tys. ton, co stanowi wzrost o 4,3%,
- ołowiu 59 tys. ton, co stanowi wzrost o 10,1%,
- srebra 270 ton, co stanowi wzrost o 17,4%.

W 1971 r. w przemyśle metali nieżelaznych należy kontynuować budowę: kopalni miedzi Rudna, I etapu kopalni rud cynkowo-olowiowych Pomorzany, walcowni blach aluminiowych Konin oraz osiągnąć w Hucie Miedzi Głogów produkcję miedzi elektrolitycznej w wysokości co najmniej 19 tys. ton.

Ponadto należy przekazać do eksploatacji następujące nowe obiekty: dalsze złoża rudy miedzi w kopalniach miedzi Lubin i Polkowice, dalsze złoża rud cynkowo-olowiowych w kopalniach Olkusz i w Kombinacie Górniczo-Hutniczym Orzeł Biały — rejon Dąbrówka Wielka oraz prasownię miedzi w walcowni metali Dziedzice.

Przemysł elektromaszynowy

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinna osiągnąć następujący poziom:

- 1) w zakresie przemysłu maszynowego:
 - obrabiarek skrawających do metali 33,1 tys. sztuk o wartości 3.758,2 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 13,4%,
 - maszyn do obróbki plastycznej metali 3,8 tys. sztuk o wartości 377,1 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost w sztukach o 8,9%,
 - aparatów, maszyn i urządzeń do procesów chemicznych i przetwórstwa produktów chemicznych 80 tys. ton, co stanowi wzrost o 13,5%,
 - maszyn i urządzeń dla przemysłu włókienniczego oraz do produkcji włókien sztucznych o wartości 1.512 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 12,2%,
 - maszyn i urządzeń specjalistycznych do produkcji płyt pilśniowych 1,1 tys. ton, co stanowi wzrost o 22,2%,
 - maszyn, urządzeń dla robót ziemnych, budowlanych i drogowych 105,7 tys. ton, co stanowi wzrost o 6,6%,
 - maszyn, urządzeń i narzędzi dla rolnictwa i leśnictwa o wartości 5,8 mld zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 7,9%,
 - kotłów parowych przemysłowych wodnorurkowych o wydajności 6.550 tp/h, co stanowi wzrost o 12,8%,
 - turbozespołów parowych o mocy 1.188 MW, co stanowi wzrost o 4,6%;
- 2) w zakresie przemysłu precyzyjnego:
 - urządzeń do automatycznej regulacji i sterowania o wartości 2.121,2 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 16%,
 - maszyn matematycznych o wartości 543,5 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 64,3%,
 - aparatury pomiarowej oraz urządzeń laboratoryjnych o wartości 3.637 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 8,1%;
- 3) w zakresie przemysłu środków transportu:
 - lokomotyw spalinowych na tor szeroki i normalny 298 sztuk, co stanowi 85,9% poziomu produkcji 1970 r.,
 - lokomotyw elektrycznych na tor szeroki i normalny 85 sztuk, co stanowi wzrost o 13,3%,
 - zespołów elektrycznych przewodowych 60 kompletów, co stanowi wzrost o 36,4%,
 - wagonów ruchu pasażerskiego na tor szeroki i normalny 520 sztuk, co stanowi 90,2% poziomu produkcji 1970 r.,
 - wagonów towarowych na tor szeroki i normalny 16.303 sztuki, co stanowi wzrost o 5,6%,
 - samochodów osobowych ogólnego przeznaczenia 86 tys. sztuk, co stanowi wzrost o 33,3%,
 - autobusów 8.950 sztuk, co stanowi 100% poziomu produkcji 1970 r.,
 - samochodów ciężarowych i ciągników drogowych 45.670 sztuk, co stanowi wzrost o 14,3%,
 - ciągników kołowych 40,5 tys. sztuk, co stanowi wzrost o 6%,
 - statków powyżej 100 DWT 54 sztuki o łącznym tonażu 618,8 tys. DWT, co stanowi 93,1% liczby statków wyprodukowanych w 1970 r., oraz wzrost w tonażu o 18%;
- 4) w zakresie przemysłu elektrotechnicznego:
 - maszyn elektrycznych wirujących o mocy 8.070 MW, co stanowi wzrost o 6,6%,
 - automatycznych central telefonicznych miejskich o pojemności 65 tys. NN, w tym 18 tys. NN central typu krzyżowego,
 - odbiorników radiofonicznych 965 tys. sztuk, co stanowi 99,7% poziomu 1970 r.,
 - odbiorników telewizyjnych 650 tys. sztuk, co stanowi wzrost o 5,3%;
- 5) w zakresie przemysłu metalowego:
 - odlewów żeliwnych 1.785 tys. ton, co stanowi wzrost o 5,2%,

- odlewów stalowych 308,6 tys. ton, co stanowi wzrost o 7,5%,
- łożysk tocznych 55,9 mln sztuk, co stanowi wzrost o 10,5%,
- narzędzi metalowych (na zbył) 59 tys. ton, co stanowi wzrost o 8,9%.

W 1971 r. należy:

- przedsięwziąć niezbędne środki w celu usunięcia dysproporcji między produkcją finalną a bazą kooperacyjną przez zapewnienie odpowiedniego rozwoju bazy produkcyjnej półfabrykatów, normalii oraz podzespołów i elementów, a w szczególności odlewów, odkuwek, przekładni, hydrauliki siłowej, silników elektrycznych i podzespołów elektronicznych,
- przedsięwziąć niezbędne kroki organizacyjno-techniczne dla zapewnienia pełnej realizacji dostaw części zamiennych do będących w eksploatacji i bieżąco produkowanych maszyn, urządzeń i środków transportu,
- dążyć do starania w celu zapewnienia niezbędnych wielkości dostaw na rynek wewnętrzny ze szczególnym zwróceniem uwagi na podwyższenie jakości i rozszerzenie asortymentu produkcji artykułów trwałego użytku i gospodarstwa domowego, w tym również drobnych artykułów wchodzących w skład grupy „1001 drobiazgów”,
- zapewnić pokrycie krajowych potrzeb inwestycyjnych w zakresie maszyn i urządzeń, dążąc jednocześnie do uzgadniania krótszych terminów dostaw oraz ich przestrzegania.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące ważniejsze nowe obiekty:

- wydział produkcji elektrokorundu w Fabryce Materiałów i Wyróbów Ściernych w Kole o zdolności 16,8 tys. ton elektrokorundu rocznie,
- I etap budowy Fabryki Lin i Drutów we Włocławku o zdolności produkcyjnej 35.000 ton rocznie,
- Kopalnię Piasków w Tychach o zdolności produkcyjnej 45.000 ton rocznie materiałów pomocniczych dla odlewnictwa.

W 1971 r. należy rozpocząć:

- budowę II wydziału mechanicznego w Fabryce Urządzeń Chemicznych i Armatury w Kielcach,
- rozbudowę Fabryki Śrub w Łańcucie.

Przemysł chemiczny

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu chemicznego powinna osiągnąć następujący poziom:

- włókien sztucznych 150,0 tys. ton, co stanowi wzrost o 7,8%, w tym włókien syntetycznych 65,1 tys. ton, co stanowi wzrost o 18,4%,
- tworzyw sztucznych 260 tys. ton, co stanowi wzrost o 15,0%,
- przerobu ropy naftowej 8,1 mln ton, co stanowi wzrost o 9,3%,
- nawozów azotowych (w przeliczeniu na czysty składnik) 1.184 tys. ton, co stanowi wzrost o 10,9%,
- nawozów fosforowych (w przeliczeniu na czysty składnik) 726 tys. ton, co stanowi wzrost o 21,8%,
- kauczuków syntetycznych z lateksami 69,0 tys. ton, co stanowi wzrost o 11,3%,
- opon pojazdów samochodowych ciężarowych 1.950 tys. sztuk, co stanowi wzrost o 7,4%.

W 1971 r. należy dokonać usprawnień techniczno-organizacyjnych zmierzających do maksymalnego wykorzystania istniejących mocy produkcyjnych oraz osiągnąć skrócenie okresów dochodzenia do projektowych zdolności produkcyjnych nowo uruchamianych obiektów.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji:

- wydział włókien celulozowych modyfikowanych „wiskona” w Tomaszowskich Zakładach Włókien Sztucznych

- o zdolności produkcyjnej 9 tys. ton rocznie,
- wytwórnie polietylenu wysokociśnieniowego w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku o zdolności produkcyjnej 30 tys. ton rocznie,
- trzeci ciąg destylacji rurowo-wieżowej ropy naftowej w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku o zdolności przerobowej 3 mln ton rocznie,
- drugą wytwórnię nawozów złożonych NP o zdolności produkcyjnej 110 tys. ton rocznie P_2O_5 w Zakładach Chemicznych „Police”,
- wytwórnię polwinitu o zdolności produkcyjnej 6 tys. ton rocznie w Zakładach Chemicznych Krywałd.

W 1971 r. należy rozpocząć budowę:

- wytwórni tereftalanu dwumetylu (DMT) o zdolności produkcyjnej 60 tys. ton rocznie w Zakładach Włókien Sztucznych „Elana” w Toruniu,
- wytwórni polipropylenu o zdolności produkcyjnej 30 tys. ton rocznie w Mazowieckich Zakładach Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku,
- trzeciej wytwórni nawozów złożonych o zdolności produkcyjnej 110 tys. ton rocznie P_2O_5 w Zakładach Chemicznych „Police”,
- wytwórni skóry syntetycznej o zdolności produkcyjnej 2,8 mln m² rocznie w Zakładach Chemicznych „Pronit” w Pionkach,

oraz rozpocząć rozbudowę:

- wytwórni włókien poliamidowych o zdolności produkcyjnej 44 tys. ton rocznie w Gorzowskich Zakładach Włókien Sztucznych „Stilon” w Gorzowie,
- wytwórni włókien poliestrowych ciętych o zdolności produkcyjnej 25 tys. ton rocznie w Zakładach Włókien Sztucznych „Elana” w Toruniu.

Przemysł mineralny

Produkcja podstawowych wyrobów w przemyśle materiałowym budowlanych powinna osiągnąć w 1971 r. następujący poziom:

- cementu 13.230 tys. ton, co stanowi wzrost o 5,8%,
- elementów ściennych w przeliczeniu na cegłę 8.215 mln sztuk, co stanowi wzrost o 7,4%,
- płyt azbestowo-cementowych 38.000 tys. m², co stanowi wzrost o 5,0%.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące ważniejsze nowe obiekty:

- zakład wapienniczy Tarnów Opolski o zdolności produkcyjnej 240 tys. ton wapna palonego rocznie,
- 6 wytwórni betonów komórkowych: w Niegocinie (woj. olsztyńskie), w Puławach i Długim Kącie (woj. lubelskie), Żeliszawicach (woj. kieleckie), Gorzkowicach (woj. łódzkie) i Pile (woj. poznańskie) o łącznej zdolności produkcyjnej 816 tys. m³ betonów komórkowych rocznie,
- 2 zakłady ceramiki budowlanej w Lajsach (woj. olsztyńskie) oraz w Czerwonym Osiedlu (woj. opolskie) o łącznej zdolności produkcyjnej 80 mln jednostek ceramicznych rocznie.

W 1971 r. należy rozpocząć:

- rozbudowę 2 cementowni Chełm II i Rudniki o łącznej zdolności produkcyjnej 460 tys. ton cementu rocznie,
- budowę zakładu keramzytu w Płoniu o rocznej zdolności produkcyjnej 155 tys. m³,
- budowę kombinatu wapienniczego Truskawica o rocznej wartości produkcji 460 mln zł.

W zakresie przemysłu szklarskiego i ceramiki szlachetnej należy osiągnąć w 1971 r. produkcję szkła płaskiego okiennego ciągniętego w przeliczeniu na 2 mm w ilości 49,5 mln m², co stanowi wzrost o 2,3%, oraz ceramiki stołowej wartości 995 mln zł cen zbytu, co stanowi wzrost o 6,2%.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji:

- oddział włókna szklanego w Krośnieńskich Hutach Szkła (woj. rzeszowskie) o zdolności produkcyjnej 2,970 ton rocznie,
- oddział produkcji opakowań szklanych w Hucie Szkła „Warta” w Sierakowie (woj. poznańskie) o rocznej zdolności produkcyjnej 59 mln sztuk,
- zakład wyrobów kamionkowych w Stąporkowie (woj. kieleckie) o zdolności produkcyjnej 54 tys. ton rocznie.

W 1971 r. należy rozpocząć:

- budowę oddziału szkła okiennego w Hucie Szkła „Szczakowa” o docelowej zdolności produkcyjnej 9,3 mln m² rocznie,
- wymianę automatów w Hucie Szkła „Wołomin”, co pozwoli uzyskać docelową zdolność produkcyjną 30 mln sztuk opakowań szklanych rocznie.

Przemysł drzewno-papierniczy

W 1971 r. produkcja podstawowych wyrobów przemysłu drzewnego powinna osiągnąć następujący poziom:

- tarcicy iglastej 5.384,2 tys. m³, co stanowi wzrost o 0,6%,
- płyt pilśniowych 297 tys. ton, co stanowi wzrost o 9,9%,
- płyt wiórowych 232 tys. m³, co stanowi wzrost o 8,4%,
- mebli ogółem o wartości 14,8 mld zł według cen zbytu, co stanowi wzrost o 8,2%,
- w tym mebli drewnianych o wartości 13,5 mld zł, co stanowi wzrost o 8,4%.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące obiekty:

- oddział płyt wiórowych w Hajnówce o zdolności produkcyjnej 6,6 tys. ton rocznie,
- fabrykę mebli w Białej Podlaskiej o rocznej zdolności produkcyjnej 174,2 mln zł,
- oddział płyt wiórowych w Morągu o zdolności produkcyjnej 6,7 tys. ton rocznie.

W 1971 r. należy kontynuować budowę następujących obiektów:

- fabryki mebli i oddziału płyt wiórowych w Kolbuszowej,
- fabryki mebli w Łomży,
- oddziału płyt wiórowych w Bystrzycy Kłodzkiej,
- montowni mebli w Katowicach,
- oddziału płyt pilśniowych w Karlinie,
- fabryki mebli w Łasku,
- zakładów przemysłu drzewnego w Barlinku.

W 1971 r. należy rozpocząć:

- budowę oddziału płyt wiórowych w Ostrowie Wielkopolskim o zdolności produkcyjnej 13,5 tys. ton rocznie,
- budowę 1 linii technologicznej o zdolności produkcyjnej 40 tys. ton rocznie w zakładach płyt pilśniowych w Krośnie Odrzańskim,
- rozbudowę Zakładów Płyt Wiórowych w Szczecinku o zdolności produkcyjnej 15,2 tys. ton rocznie.

W celu lepszego wykorzystania bazy surowcowej i obniżenia zużycia deficytowych pełnowartościowych asortymentów drewna należy zwiększyć zakres stosowania przy produkcji płyt pilśniowych i wiórowych takich surowców zastępczych, jak drobnica leśna, odpady przemysłowego przerobu drewna i inne.

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu papierniczego w 1971 r. powinna osiągnąć następujący poziom:

- celulozy ogółem 466,9 tys. ton, tj. na poziomie 1970 r.,
- papieru ogółem 856,7 tys. ton, co stanowi wzrost o 12,2%,
- tektury ogółem 197,4 tys. ton, co stanowi wzrost o 0,8%,
- tektury falistej 159,5 tys. ton, co stanowi wzrost o 16,5%.

W celu realizacji zadań przemysłu papierniczego w 1971 r. należy skoncentrować wysiłki na osiągnięciu skrócenia okresów dochodzenia do projektowych zdolności produkcyjnych w nowo uruchomionych obiektach.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące ważniejsze obiekty:

- maszyną papierniczą w Świeciu o zdolności produkcyjnej 90 tys. ton rocznie,
- celulozownię sosnową w Świeciu o zdolności produkcyjnej 178,6 tys. ton rocznie,
- Zakłady Wyrobów Papierowych w Kielcach o zdolności produkcyjnej 41 tys. ton rocznie tektury falistej.

W 1971 r. należy zapewnić kontynuację:

- budowy oddziału opakowań z tektury falistej w Chojnowie o zdolności produkcyjnej 22 tys. ton rocznie,
- budowy III maszyny papierniczej w Świeciu o rocznej zdolności produkcyjnej 94,7 tys. ton tektury.

W przemyśle papierniczym w 1971 r. należy rozpocząć budowę II etapu Zakładów Wyrobów Papierowych w Kielcach o rocznej zdolności produkcyjnej wartości 677 mln zł.

W zakresie gospodarki papierem i opakowaniami z papieru i tektury należy maksymalnie zintensyfikować odcisk opakowań i wtórne ich wykorzystanie, zwiększyć wskaźniki rotacji w opakowaniach zbiorczych oraz ograniczyć zużycie papieru na cele administracyjne.

W celu intensyfikacji wykorzystania surowców wtórnych zużycie makulatury przy produkcji papieru i tektury należy zwiększyć w 1971 r. minimum do 264 tys. ton.

Przemysł lekki

W 1971 r. produkcja podstawowych wyrobów przemysłu lekkiego powinna osiągnąć następujący poziom:

- tkanin bawełnianych i bawełnopodobnych wykończonych 895,7 mln m, co stanowi wzrost o 1,9%,
- tkanin wełnianych i wełnopodobnych wykończonych 99,0 mln m, co stanowi wzrost o 1,0%,
- tkanin jedwabnych wykończonych 159,4 mln m, co stanowi wzrost o 2,0%,
- wyrobów dziewiarskich 297,7 mln sztuk, co stanowi wzrost o 9,2%,
- wyrobów pończosznicych 121,2 mln par, co stanowi wzrost o 6,2%,
- wyrobów pasmanteryjnych 8.200 ton, co stanowi wzrost o 20,6%,
- obuwia z wierzchami skórzanymi i skóropodobnymi 71,6 mln par, co stanowi wzrost o 1,3%,
- obuwia z wierzchami tekstylnymi 37,3 mln par, co stanowi wzrost o 1,8%.

W 1971 r. powinna nastąpić poprawa struktury asortymentowej wyrobów przemysłu lekkiego w kierunku dostosowania do aktualnych potrzeb rynku wewnętrznego, jak też wymagań handlu zagranicznego.

W szczególności powinien nastąpić wzrost produkcji wyrobów wytwarzanych z włókien chemicznych, a zwłaszcza wyrobów dziewiarskich wierzchnich z przędz teksturowanych. Powinna również nastąpić poprawa jakości wyrobów głównie przez poprawę konstrukcji wyrobów celem nadania im korzystniejszych cech użytkowych i estetycznych, odpowiadających aktualnym wymaganiom mody w wyniku usprawnienia i wprowadzenia nowych procesów technologicznych. Poprawa jakości powinna dotyczyć w szczególności obuwia i wyrobów dziewiarskich.

W rezultacie szerszego stosowania włókien chemicznych udział tych włókien w ogólnym zużyciu surowców włókienicznych w 1971 r. powinien wynieść 51,4% wobec 48,6% w 1970 r., w tym udział włókien syntetycznych 17,7% wobec 15,4% w 1970 r.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji w szczególności następujące ważniejsze obiekty:

- wykończalnię tkanin w Kaliskiej Fabryce Pluszu „Runotex” o zdolności produkcyjnej 2,2 mln m tkanin rocznie,
- wykończalnię tkanin w Zakładach Przemysłu Wełnianego w Białej Podlaskiej o zdolności produkcyjnej 6,0 mln mb tkanin rocznie,

- wytwórnię dzianin tkaninopodobnych w Łodzi (I etap) o zdolności produkcyjnej 4,0 mln m rocznie,
- tkalnię jedwabiu w Łomży o zdolności produkcyjnej 11 mln m rocznie,
- trzy zakłady dziewiarskie w Stargardzie Szczecińskim, Piotrkowie, Jędrzejowie o łącznej zdolności produkcyjnej 6,0 tys. ton dzianin rocznie.

W 1971 r. należy rozpocząć budowę:

- wytwórni dzianin tkaninopodobnych w Łodzi (II etap),
- wytwórni nici syntetycznych w Nowej Soli,
- wytwórni przędz teksturowanych w Łodzi.

Przemysł spożywczy

Produkcja podstawowych wyrobów przemysłu spożywczego powinna w 1971 r. osiągnąć następujący poziom:

- wielkość uboju zwierząt rzeźnych w wysokości 1.296 tys. ton, to jest na poziomie 1970 r.,
- połowów ryb morskich 473 tys. ton, co stanowi wzrost o 7,7%,
- mleka spożywczego 1.600 mln l, co stanowi wzrost o 6,0%,
- masła 129,5 tys. ton, co stanowi wzrost o 4,4%,
- serów dojrzewających 45 tys. ton, co stanowi wzrost o 4,7%,
- margaryny 175 tys. ton, co stanowi wzrost o 8,0%,
- cukru w okresie kampanii 1.645 tys. ton, co stanowi wzrost o 9,7%,
- czekolady 16,2 tys. ton, co stanowi 96,3% poziomu produkcji 1970 r.,
- wyrobów czekoladowych 43,4 tys. ton, co stanowi wzrost o 5,8%,
- wyrobów spirytusowych czystych i gatunkowych 110,6 mln l 100°, co stanowi wzrost o 2,4%,
- papierosów 69 mld sztuk, to jest na poziomie 1970 r.

Szczególne uwagi w przemyśle spożywczym w 1971 r. powinna być zwrócona na dalszą intensyfikację wykorzystania rolniczej bazy surowcowej, między innymi przez lepsze i oszczędne gospodarowanie surowcem mięsnym, szersze stosowanie substytutów, ograniczenie ubytków i strat.

Należy rozszerzyć produkcję nowych i uszlachetnionych wyrobów dostosowanych do wymagań nauki o żywności i żywieniu.

W realizacji programu inwestycyjnego należy dążyć do zapewnienia niezbędnych przyrostów zdolności produkcyjnych, przede wszystkim w drodze modernizacji, rekonstrukcji i rozbudowy istniejących zakładów. Należy zapewnić rozbudowę powierzchni magazynowych, poprawę gospodarki paliwowo-energetycznej i wodno-ściekowej.

W 1971 r. należy przekazać do eksploatacji następujące ważniejsze obiekty:

- elewatory zbożowe w: Czerwonaku, Kaliszu, Człuchowie, Pyrzycach, Czarnogłowach, Suwałkach, o łącznej pojemności magazynowej 136 tys. ton,
- chłodnię składową w Koszalinie o pojemności składowej 25.400 m³,
- zakłady mleczarskie w: Gdyni, Częstochowie, Lublinie, Sieradzu, Sanoku, Rykach, o łącznej zdolności produkcyjnej około 264 mln l rocznie.

W 1971 r. należy rozpocząć budowę:

- fabryki preparatu dymu wędzarniczego w Rzepedzi o zdolności produkcyjnej 32,4 ton preparatu rocznie,
- budowę zakładów mięsnych w Koszalinie o zdolności produkcyjnej mięsa z uboju 54 tys. ton, wędlin 6 tys. ton, konserw i szynek w puszkach 5,9 tys. ton,
- trzech zakładów mleczarskich w Zabrze, Rabce i Łaszczowie o łącznej zdolności produkcyjnej 113 mln l przerobu mleka rocznie.

III. ROZWÓJ NAUKI I TECHNIKI

W zakresie rozwoju nauki i techniki należy skoncentrować wysiłki zaplecza naukowo-technicznego na zadaniach związanych z realizacją rozwoju wyrobów i technologii wiodących oraz branż preferowanych.

Należy położyć duży nacisk na dalsze doskonalenie organizacji produkcji i zarządzania, między innymi przez koncentrację i specjalizację produkcji, uwzględniającej ustalenia kooperacyjne współpracy z zagranicą, zwłaszcza w ramach RWPG, szersze stosowanie elektronicznej techniki obliczeniowej, rozwój informatyki, zwłaszcza na odcinku centralnego planowania, gospodarki finansowej, ewidencji i statystyki państwowej.

Należy wprowadzać i rozwijać nowe formy finansowania i stosowania bodźców materialnego zainteresowania przy realizacji planów badań naukowych i rozwoju technicznego, a zwłaszcza należy przechodzić w placówkach zaplecza naukowo-badawczego na rozrachunek gospodarczy, wprowadzać i rozszerzać zakres umów dotyczących funduszu efektów wdrożeniowych w przedsiębiorstwach i zapleczu naukowo-technicznym, zapewnić środki i właściwą organizację pracy przy realizacji odcinkowych zadań postępu technicznego.

Dla dalszego zdynamiczowania postępu technicznego należy położyć większy nacisk na rozwijanie ruchu wynalazczego w zakładach produkcyjnych i w placówkach zaplecza naukowo-badawczego. Równocześnie należy zwiększyć sprawność służb ochrony patentowej.

Badania podstawowe należy skoncentrować na zagadnieniach związanych z podstawowymi procesami chemicznymi, rozwojem przemysłu maszynowego, automatyzacją, elektroniką, aparaturą naukowo-badawczą, rozwojem nauk biologicznych, medycznych, ekonomicznych i społecznych.

Należy dążyć do lepszego wykorzystania potencjału naukowo-badawczego placówek Polskiej Akademii Nauk oraz resortu oświaty i szkolnictwa wyższego przez włączenie tego potencjału do rozwiązywania węzłowych problemów badawczych i rozwojowych.

W celu zwiększenia efektywności prac badawczych i rozwojowych należy prowadzić dalszą integrację zaplecza naukowo-technicznego, rozwinąć sieć zakładów doświadczalnych, tworzyć zespoły do realizacji ważnych zadań badawczych i rozwojowych, wykonywać przede wszystkim zadania w oparciu o plany koordynacyjne, zwłaszcza dla problemów węzłowych. W związku z tym w wybranych dziedzinach należy prowadzić prace w szczególności w zakresie:

- kompleksowych metod i doboru środków do badań geologicznych struktur głębinnych,
- metod i środków do mechanizacji i automatyzacji procesów wydobywczych w kopalniach węgla kamiennego,
- zwalczania zawałów oraz zagrożeń wodnych i gazowych w kopalniach głębinowych,
- opracowania technologii wytwarzania i zastosowania wyrobów z nowych stali spawalnych o podwyższonych własnościach mechanicznych, stali kwasoodpornych i żarowytrzymałych,
- kompleksowego wykorzystania rud miedzi z nowego zagłębia,
- opracowania technologii i wytwarzania wyrobów z metali i stopów o specjalnych własnościach fizycznych,
- optymalizacji uzysku i jakości paliw silnikowych i olejów,
- opracowania technologii i uruchomienia produkcji nowych rodzajów i asortymentów włókien syntetycznych,
- rozwoju produkcji tworzyw i żywic poliuretanowych,
- rozwoju produkcji antybiotyków i witamin do celów leczniczych i paszowych,
- rozwoju i unowocześnienia pestycydów,
- opracowania technologii produkcji włókien oraz konstrukcji maszyn do ich wytwarzania,
- opracowania nowych wysokowydajnych technologii i konstrukcji przędzarek bezwrzecionowych, krosien bezczółenkowych oraz maszyn dziewiarskich,
- unowocześniania i optymalizacji krajowej gospodarki gazem ziemnym,
- intensyfikacji pracy systemu elektroenergetycznego przez zwiększenie dyspozycyjności, sprawności i jakości dostarczanej energii,

- metod i środków wykorzystania promieniowania jądrowego w gospodarce narodowej,
- przygotowania i uruchomienia skoncentrowanej produkcji części i zespołów maszyn ogólnego przeznaczenia w oparciu o typizację technologiczno-konstrukcyjną,
- nowoczesnych metod i środków obróbki cieplnej, zwłaszcza w atmosferach regulowanych, oraz powierzchniowej,
- nowych metod i środków dokładnej obróbki plastycznej,
- opanowania produkcji obrabiarek sterowanych numerycznie i wdrożenia ich do produkcji,
- opanowywania i wdrażania do produkcji nowoczesnych i wysokowydajnych narzędzi do obróbki skrawaniem,
- metod i środków wytwarzania opartych na wykorzystaniu nośników skoncentrowanej energii,
- uwzględnienia zasad bezpieczeństwa technicznego i higieny pracy oraz ergonomii w konstrukcji maszyn, urządzeń produkcyjnych oraz technologii,
- opracowania i uruchomienia produkcji nowoczesnych serii maszyn elektrycznych małej mocy oraz silników indukcyjnych od 0,6 do 100 kW,
- podniesienia parametrów techniczno-eksploatacyjnych wysokoprężnych silników spalinowych trakcyjnych i przemysłowych,
- nowych rozwiązań morskich statków rybackich, ich układów połowowych i przetwórczych oraz ich kompleksowej mechanizacji,
- wykorzystania zjawisk kriogenicznych w urządzeniach elektrycznych,
- rozwoju systemów automatyki kompleksowej, między innymi w przemyśle chemicznym, materiałów budowlanych, metali nieżelaznych, hutnictwie i górnictwie,
- rozwoju zastosowań informatyki (elektronicznego przetwarzania danych) w wybranych dziedzinach zarządzania w zakresie makro-ekonomicznym,
- badania struktury i własności elektronowych ciał stałych ze szczególnym uwzględnieniem nowych zastosowań,
- opracowania i wprowadzenia do produkcji seryjnej nowoczesnych elementów półprzewodnikowych oraz układów mikroelektronicznych w oparciu o materiały odpowiedniej czystości i specjalne urządzenia technologiczne i pomiarowe,
- rozwoju badań, opracowania konstrukcji i budowy urządzeń laserowych,
- opracowania i uruchomienia produkcji maszyn matematycznych III generacji wraz z urządzeniami zewnętrznymi,
- opracowania i wdrożenia do produkcji nowoczesnych analogowych i cyfrowych elementów automatyki i przyrządów pomiarowych,
- rozwoju jednolitej sieci telekomunikacyjnej państwa,
- badań nad zastosowaniem nowych zjawisk fizycznych i technologii do budowy przyrządów pomiarowych i elementów automatyki oraz opracowania i wdrożenia do małoseryjnej produkcji wybranych grup aparatury naukowo-badawczej,
- unowocześnienia technologii prefabrykacji elementów betonowych dla mieszkaniowego budownictwa uprzemysłowionego,
- intensyfikowania przedsięwzięć zmierzających do rozwijania kontenerowego systemu transportowego,
- kontynuowania prac nad wyhodowaniem wysokoplennych odmian pszenicy i żyta, opracowania ich agrotechniki i rejonizacji,
- kontynuowania prac nad wyhodowaniem wysokowartościowych odmian ziemniaków oraz opracowania ich agrotechniki zaleceń rejonizacyjnych,
- opracowania i wdrożenia nowoczesnych metod ochrony roślin bardziej efektywnych oraz ograniczających szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi, zwierząt i środowiska,
- opracowania przemysłowych mieszanek paszowych, ich zestawów z paszami gospodarskimi z uwzględnieniem me-

- metod ich zagospodarowania jako podstawy intensyfikacji produkcji zwierzęcej,
- unowocześnienia asortymentów żywnościowych przez zastosowanie nowych technologii, a przede wszystkim preparatów enzymatycznych i chłodnictwa,
- opracowania i uruchomienia produkcji nowoczesnych urządzeń klimatyzacyjno-wentylacyjnych i odpylających,
- opracowania i uruchomienia produkcji nowoczesnych środków zwalczania nadmiernego hałasu i wibracji w zakładach pracy,
- podjęcia działania zmierzającego do modernizacji i rekonstrukcji technicznej urządzeń transportu wewnątrzzakładowego,
- opracowania wstępnego długofalowego programu inwestycyjnego rozwoju gospodarki wodnej w dorzeczu Wisły,
- opracowania technologii i urządzeń do usuwania tlenków siarki z przemysłowych gazów odprowadzanych do atmosfery,
- opracowania i wdrożenia do produkcji wybranych grup aparatury i urządzeń stosowanych w medycynie.

IV. ROLNICTWO I SKUP

1. Przyjmuje się, że wartość produkcji globalnej rolnictwa w 1971 r. powinna wzrosnąć o około 2,4%, w tym produkcja roślinna o 2%, a produkcja zwierzęca o 3%. Produkcja końcowa rolnictwa powinna wzrosnąć o 3,4%.

Należy dążyć do pełniejszego zagospodarowania arealu użytków rolnych we wszystkich sektorach społeczno-gospodarczych, przy równoczesnym przejęciu przez państwowe gospodarstwa rolne do trwałego użytkowania około 55 tys. ha gruntów Państwowego Funduszu Ziemi.

Przyjmuje się, że wartość produkcji globalnej w państwowych przedsiębiorstwach i gospodarstwach rolnych, podległych Ministrowi Rolnictwa, w roku kalendarzowym 1971 wzrośnie o około 6,8%, w tym produkcja roślinna o 8,1%, a produkcja zwierzęca o 4,4%. Produkcja końcowa państwowych przedsiębiorstw i gospodarstw rolnych powinna wzrosnąć o 7,8%.

2. Zgodnie z przyjętą metodą szacunku plonów na poziomie średnich wyników z 4 ostatnich lat zakłada się w 1971 r. następujący poziom plonów podstawowych ziemiopłodów: zboża ogółem 20,4 q z ha, oleiste 17,3 q z ha, buraki cukrowe 326—350 q z ha, ziemniaki 177 q z ha.

3. Zakłada się, że pogłowie zwierząt gospodarskich w 1971 r. osiągnie następujący poziom: bydło ogółem 11,1 mln sztuk, w tym krowy około 6,2 mln sztuk, trzoda chlewna 14,0—14,2 mln sztuk.

Pogłowie koni — w związku z dalszym wzrostem mechanizacji prac rolnych i transportu — powinno zmniejszyć się w 1971 r. o około 1,4%.

4. Na podstawie założonego poziomu plonów i produkcji zwierzęcej ustala się następujące wielkości skupu podstawowych produktów rolnych:

- 1) skup podstawowych produktów rolnych ze zbiorów 1971 r. powinien osiągnąć: zbóż 4,7 mln ton, to jest wzrosnąć o 11,9% w stosunku do przewidywanego wykonania w 1970 r., oleistych 530 tys. ton, to jest wzrosnąć o 1%, buraków cukrowych 13.040—14.000 tys. ton, to jest wzrosnąć o 1,7—9,2% w porównaniu z 1970 r., ziemniaków 5.800 tys. ton, to jest o 3,8% więcej niż w 1970 r.,
- 2) skup produktów zwierzęcych w roku kalendarzowym 1971 powinien osiągnąć: żywca ogółem 2.164 tys. ton, to jest w granicach 99,6% w stosunku do 1970 r., w tym żywca wieprzowego 1.130 tys. ton, a żywca wołowego 800 tys. ton.

Skup mleka powinien wynieść 5.500 mln litrów, a skup jaj 2.200 mln sztuk.

5. Dostawy dla rolnictwa pasz treściwych z zasobów państwowych w roku gospodarczym 1970/1971 powinny wynieść 3.550 tys. ton.

6. Dostawy nawozów mineralnych pod zbiory 1971 r. powinny wynieść 2.630 tys. ton licząc w czystym składniku, w tym nawozów azotowych 860 tys. ton, fosforowych 670 tys. ton i 1.100 tys. ton nawozów potasowych.

Realizacja ustalonych w planie wielkości dostaw nawozów mineralnych pod zbiory 1971 r. i stan zapasów umożliwi wzrost nawożenia na 1 hektar użytków rolnych z około 124 kg NPK w 1970 r. do 138 kg NPK w 1971 r.

Dostawy wapna nawozowego dla rolnictwa w 1971 r. w przeliczeniu na CaO powinny wynieść 2.100 tys. ton, co oznacza wzrost w porównaniu z 1970 r. o 11,7%.

7. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych zakłada się wykonanie w 1971 r. następujących zadań:

- oddanie do użytku 70,1 tys. stanowisk dla bydła i 30,6 tys. stanowisk dla trzody chlewnej. Należy kontynuować realizację budowy wielkotowarowej fermy trzody chlewnej o nowoczesnej technologii produkcji oraz rozpocząć budowę sześciu dalszych ferm,
- w wyniku przeprowadzenia nowych melioracji oraz modernizacji i odbudowy urządzeń melioracyjnych oddanie do użytku 119 tys. ha gruntów ornych i 55 tys. ha trwałych użytków zielonych, ponadto 61 tys. ha łąk i pastwisk zagospodarowanych pomelioracyjnie,
- zelektryfikowanie 38,7 tys. zagród chłopskich.

W zakresie budownictwa rolniczego należy szczególną uwagę skoncentrować na zabezpieczeniu odpowiedniego przyrostu nowych stanowisk dla założonego wzrostu pogłowia zwierząt gospodarskich oraz realizacji programu budowy ferm tuczu przemysłowego trzody chlewnej w państwowych gospodarstwach rolnych.

8. Kredyty inwestycyjne dla indywidualnych gospodarstw chłopskich, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych wyniosą w 1971 r. 7,8 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z 1970 r. o 6,3%.

Szacuje się, że kredyty obrotowe ogółem dla wymienionych wyżej jednostek gospodarczych wyniosą w 1971 r. 16,8 mld zł, co oznacza wzrost w stosunku do 1970 r. o 4,1%.

9. W zakresie zaopatrzenia rolnictwa w ciągniki i maszyny rolnicze przyjmuje się, że:

- 1) wartość dostaw ciągników, silników i maszyn rolniczych dla całego rolnictwa powinna wynieść w 1971 r. około 10 mld zł, wobec 9,5 mld zł w 1970 r., co oznacza wzrost o 5,3%,
- 2) dostawy ciągników w 1971 r. powinny wynieść około 24,4 tys. sztuk.

10. Zaopatrzenie rynku wiejskiego w podstawowe materiały budowlane (łącznie z produkcją prywatną) osiągnie w 1971 r. następujące rozmiary: cementu 3.540 tys. ton, materiałów ściennych 3.550 mln jednostek ceramicznych, wapna budowlanego 650 tys. ton, tarcicy i drewna tartaczego w przeliczeniu na tarcicę około 1.353 m³, wyrobów hutniczych 253 tys. ton.

11. Realizacja założonego w planie na 1971 r. poziomu produkcji rolnej i skupu produktów rolnych wymaga szczególnego wysiłku i sprawnego działania, a zwłaszcza:

- pełniejszego zagospodarowania arealu użytków rolnych we wszystkich sektorach społeczno-gospodarczych, w tym zwłaszcza zapewnienia warunków do pełnej realizacji zadań w zakresie zagospodarowania gruntów przejmowanych przez państwowe gospodarstwa rolne,
- dalszego zwiększenia plonów zbóż i innych roślin uprawnych przez racjonalne wykorzystanie nawozów mineralnych i innych środków agrotechnicznych,
- stworzenia warunków do odbudowy pogłowia zwierząt gospodarskich, zwłaszcza trzody chlewnej, przez racjonalne wykorzystanie zwiększonych zasobów ziemniaków i szczególnie oszczędną gospodarkę paszami treściwymi,

— zapewnienia odpowiedniej ilości stanowisk dla założonego wzrostu pogłowia przez rozszerzenie budownictwa inwentarskiego,

— zapewnienia odpowiednio do sytuacji gospodarczej poszczególnych regionów kraju prawidłowego rozdziału i efektywnego wykorzystania dostaw pasz, nawozów mineralnych i pozostałych środków produkcji,

— wzmocnienia wysiłków organizacyjnych wszystkich jednostek skupujących produkty rolne w celu zapewnienia realizacji ustalonych zadań skupowych i zapewnienia środków organizacyjnych i technicznych zmierzających do usprawnienia koncentracji produkcji i obsługi producentów w zakresie odbioru produktów rolnych,

— zapewnienia pełnej realizacji programu rzeczowego w dziedzinie melioracji rolnych oraz zapewnienia środków na realizację zadań w zakresie konserwacji i eksploatacji urządzeń melioracyjnych, w szczególności na gruntach chłopskich.

V. LEŚNICTWO

1. Pozyskanie drewna grubizny w 1971 r. ustala się na poziomie 18.613 tys. m³, z tego w lasach państwowych 17.100 tys. m³, w tym w użytkowaniu rębny (bez przygodnego) 10.400 tys. m³.

2. W zakresie hodowli lasu na 1971 r. ustala się następujące ważniejsze zadania:

— zalesienia i odnowienia sztuczne należy wykonać na powierzchni około 94,3 tys. ha, w tym w lasach państwowych na powierzchni 71,0 tys. ha. Ponadto w lasach państwowych należy założyć co najmniej 2,0 tys. ha plantacji topoli oraz innych gatunków drzew szybko rosnących, przy zwróceniu szczególnej uwagi na poprawę jakości wykonywanych prac hodowlanych,

— w uprawach, młodnikach i drzewostanach starszych należy wykonać prace pielęgnacyjne na obszarze około 550,5 tys. ha, w tym w lasach państwowych na powierzchni 500,0 tys. ha.

3. W ramach realizacji programu zadrzewiania kraju należy zasadzić w 1971 r. około 11,0 mln sztuk drzewek, w tym około 3,3 mln sztuk topoli.

4. W wyniku działalności inwestycyjnej prowadzonej w 1971 r. przez lasy państwowe przewiduje się oddanie do użytku 102 osad leśnych, wybudowanie 70,1 km dróg leśnych oraz zmeliorowanie 9,8 tys. ha gruntów leśnych.

VI. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

1. W zakresie przewozów oraz usług transportu i łączności należy w 1971 r. zapewnić dalsze zaspokojenie potrzeb gospodarki narodowej i społeczeństwa.

We wszystkich jednostkach gospodarki narodowej należy dążyć do poprawy pracy transportu w drodze lepszej koordynacji i racjonalizacji przewozów, usprawnienia procesów transportowych i takiej organizacji pracy transportu, która pozwoliłaby na przyspieszenie rotacji środków transportu i właściwe ich wykorzystanie.

Należy zwrócić szczególną uwagę na wzmocnienie potencjału przewozowego w transporcie kolejowym oraz kontynuację programu rozbudowy i modernizacji portów morskich.

Odpowiedni nacisk powinien być położony na usprawnienie gospodarki remontowej w celu zapewnienia niezbędnych napraw, zwłaszcza taboru kolejowego, samochodowego i pływającego.

2. Przewozy ładunków w transporcie zorganizowanym w przedsiębiorstwach transportowych (bez transportu morskiego) powinny osiągnąć około 827 mln ton i około 124 mld

tonokm, co oznacza wzrost o 6,3% w tonach i 6,0% w tonokm w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1970 r. Przewozy ładunków kolejami normalnotorowymi powinny wynieść 386 mln ton. Transport samochodowy publiczny i branżowy powinien przewieźć w 1971 r. około 402 mln ton, co oznacza wzrost o 8,3%.

3. Ocenia się, że przewozy pasażerów transportem publicznym powinny osiągnąć w 1971 r. około 2.590 mln pasażerów, co oznacza wzrost o 6,1% w stosunku do 1970 r. Przewozy pasażerów w transporcie kolejowym powinny zwiększyć się o ponad 10 mln i w 1971 r. osiągnąć 1.070 mln pasażerów, a w transporcie samochodowym o około 136 mln i osiągnąć około 1.510 mln pasażerów. Przewozy pasażerów w transporcie lotniczym powinny osiągnąć w 1971 r. ponad 960 tys. pasażerów.

4. W celu zapewnienia odpowiedniej zdolności przewozowej koleje normalnotorowe powinny otrzymać i wprowadzić do eksploatacji w 1971 r. ogółem około 11,4 tys. sztuk wagonów towarowych (wzrost o 12,4%), z czego dla PKP — 8.736 sztuk. Ponadto PKP powinny otrzymać: 305 wagonów osobowych, 60 zespołów elektrycznych, 85 lokomotyw elektrycznych i 236 lokomotyw spalinowych.

Dla uzyskania poprawy technicznego stanu torów kolejowych przewiduje się wykonanie ciągłej wymiany szyn na długości około 1.250 km oraz wymianę 3.800 tys. sztuk podkładów kolejowych.

5. W ramach realizacji programu modernizacji i rozbudowy transportu należy w 1971 r. zapewnić usprawnienie wywozu węgla ze Śląska, a w portach morskich odpowiednie skrócenie czasu obsługi statków i przyspieszenie rotacji wagonów.

Stan linii zelektryfikowanych w 1971 r. powinien osiągnąć około 4 tys. km, co oznacza zwiększenie udziału linii zelektryfikowanych w ogólnej długości linii kolejowych eksploatowanych z 16,6% w 1970 r. do 17,1% w 1971 r. Udział nowoczesnych trakcji: elektrycznej i spalinowej w pracy kolei powinien wzrosnąć w ruchu pasażerskim (wg pociągokm) z około 48% w 1970 r. do około 50% w 1971 r., a w ruchu towarowym (wg brutotonokm) odpowiednio z 61% do 65%.

Oprócz linii kolejowych zelektryfikowanych należy przekazać do użytku: odcinek nowo budowanej linii kolejowej Grzybów—Słazów, drugi tor Czachówek—Warka oraz zakończyć budowę dworców na stacjach: Katowice, Kielce i Olsztyn. Kontynuowana będzie rozbudowa i budowa szeregu stacji rozrządowych, m. in. Kielce Herbskie, Wodzisław, i drugih torów na odcinkach: Białowice—Tunel i Prostyń—Łapy oraz linii kolejowej Konięcpol—Kozłów.

W 1971 r. należy rozpocząć budowę drugich torów na odcinku Żory—Chybie i na kierunku Paczyna—Lubliniec oraz stację rozrządową Lublin—Tatary.

6. W 1971 r. należy kontynuować program modernizacji i rozbudowy sieci dróg państwowych i lokalnych. W ramach planu centralnego należy zmodernizować około 1.190 km dróg oraz około 4.100 mb obiektów mostowych. Szacuje się, że w ramach planu terenowego zostanie zbudowanych i przebudowanych około 2.390 km dróg oraz około 1.950 mb mostów.

7. Przewozy ładunków flotą morską ogółem w 1971 r. przyjmuje się w wysokości około 18,6 mln ton i 75,4 mld tono-mil, co oznacza wzrost o 6,9% w tonach i o 15,6% w tonomilach.

Stan morskiej floty handlowej powinien ulec zwiększeniu z około 1,9 mln DWT w 1970 r. do około 2,2 mln DWT w 1971 r.

8. Opierając się na przewidywanych obrotach morskich w 1971 r., ocenia się, że porty morskie powinny zapewnić przeładunek towarów co najmniej na poziomie zbliżonym do wykonanego w 1970 r., to jest w wysokości około 33 mln ton.

9. W zakresie łączności wartość usług ogółem według cen 1971 r. powinna osiągnąć około 9,3 mld zł, co oznacza wzrost o 6,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1970 r.

W 1971 r. należy uzyskać następujący przyrost urządzeń telekomunikacji przewodowej: telefonicznych sieci miejscowych o około 117 tys. km, pojemności telefonicznych central miejscowych o około 54 tys. numerów oraz o około 45 tys. abonentów telefonicznych.

W 1971 r. należy zainstalować 8 nadajników telewizyjnych oraz 5 nadajników radiofonicznych ultrakrótkofalowych.

VII. INWESTYCJE, BUDOWNICTWO I KAPITALNE REMONTY

A. Inwestycje.

1. W 1971 r. należy preferować przedsięwzięcia inwestycyjne, zmierzające do unowocześnienia gospodarki narodowej i jej struktury.

W szczególności należy:

- preferować rozwój niektórych branż przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego, przetwórstwa hutniczego żelaza i stali oraz miedzi, a także niektórych półfabrykatów i wyrobów przemysłu chemicznego, będących nośnikami postępu technicznego i wywierających zasadniczy wpływ na jakościowe zmiany w przemyśle przetwórczym,
- kontynuować inwestycje związane z rozwojem wydobycia węgla koksowego, rudy miedzi oraz cynku i ołowiu, a także inne inwestycje efektywne z punktu widzenia handlu zagranicznego i nieodzowne dla gospodarki narodowej,
- zapewnić dalszy rozwój rolnictwa i zdolności przetwórczych przemysłu spożywczego,
- kontynuować zadania w dziedzinie modernizacji i zwiększania potencjału przewozowego i przeładunkowego oraz jego zaplecza w transporcie kolejowym i morskim,
- zabezpieczyć realizację niezbędnych potrzeb w zakresie budownictwa mieszkaniowego i ochrony zdrowia.

2. Zakłada się, że globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej w 1971 r. wyniosą 237,7 mld zł, a łącznie z rezerwami centralnymi — nie rozdzielonymi na ministerstwa i prezydium WRN — 240,4 mld zł. Oznacza to odpowiednio wzrost o 6% i o 7,2%. Udział inwestycji netto w dochodzie narodowym do podziału w 1971 r. wyniesie 23,0%, wobec 22,2% w przewidywanym wykonaniu w 1970 r.

W ramach globalnych nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej nakłady na roboty budowlano-montażowe łącznie z rezerwami centralnymi wyniosą 134,3 mld zł, co oznacza wzrost o 5,7%.

3. Przyjmuje się, że globalne nakłady inwestycyjne w gospodarce uspołecznionej wyniosą w 1971 r. 213,4 mld zł, a łącznie z rezerwami centralnymi 216,1 mld zł. Oznacza to odpowiednio wzrost o 6,3% i o 7,7%.

4. W 1971 r. wartość majątku trwałego zwiększy się w związku z zakończonym budownictwem inwestycyjnym o około 130 mld zł (według cen kosztorysowych).

5. Szacuje się, że w zakresie gospodarki nie uspołecznionej ogólna kwota nakładów na inwestycje wyniesie w 1971 r. 24,3 mld zł, co oznacza wzrost o 3,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1970 r., w tym nakłady w indywidualnych gospodarstwach rolnych wyniosą 18,0 mld zł, a nakłady na indywidualne budownictwo mieszkaniowe ludności — 5,8 mld zł.

B. Budownictwo.

1. Do podstawowych zadań budownictwa w 1971 r. należy:

- zabezpieczenie w zakresie nowo rozpoczynanych zadań

inwestycyjnych prawidłowych warunków do realizacji obiektów objętych kompleksami gospodarczymi, zapewniając wykonawcom tych robót — w pierwszej kolejności — odpowiedni sprzęt i maszyny, niezbędne zaopatrzenie materiałowe oraz doświadczoną kadrę inżyniersko-techniczną i robotników wykwalifikowanych,

- zwiększenie koncentracji potencjału wykonawczego budownictwa na robotach kontynuowanych, a przede wszystkim na obiektach przewidzianych do ukończenia w 1971 r., stworzenie warunków do skrócenia cykli budowy i ograniczenia stale jeszcze nadmiernego frontu robót w niektórych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,
- rozszerzenie zakresu stosowania wielozmianowej pracy na budowach inwestycji kluczowych,
- zapewnienie dalszej poprawy gospodarki materiałowej w budownictwie oraz bardziej racjonalnego i oszczędnego stosowania materiałów,
- bardziej efektywne wykorzystanie sprzętu budowlanego i środków transportowych, m. in. przez wprowadzenie w szerszym stopniu wielozmianowej pracy maszyn i urządzeń, skrócenie czasu remontów oraz usprawnienie organizacji robót na placu budowy,
- poprawa jakości robót, szczególnie w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

2. Zakłada się, że globalne rozmiary robót budowlano-montażowych w gospodarce narodowej, obejmujące zarówno roboty o charakterze inwestycyjnym, jak i roboty remontowe, osiągną w 1971 r. poziom 186,6 mld zł, co oznacza wzrost o 5,3% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1970 r., a łącznie z rezerwą wykonawstwa — 187,4 mld zł i wzrost o 5,8%.

3. Z globalnej kwoty robót budowlano-montażowych przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zrealizują w 1971 r. zadania produkcyjne w wysokości 133,5 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1970 r. o 6,5%, a łącznie z rezerwą wykonawstwa — 134,3 mld zł i wzrost o 7,2%.

4. Szacuje się, że wartość robót realizowanych przez ludność we własnym zakresie z pomocą rzemiosła osiągnie w 1971 r. poziom około 20,2 mld zł.

C. Kapitałne remonty.

Przewiduje się, że globalne nakłady na kapitałne remonty środków trwałych w gospodarce uspołecznionej wyniosą w 1971 r. 53,7 mld zł, co oznacza wzrost o 8,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1970 r.

VIII. HANDEL ZAGRANICZNY

1. Podstawowym zadaniem handlu zagranicznego w 1971 r. jest osiągnięcie planowanego eksportu do krajów w poszczególnych obszarach płatniczych, przy czym zarówno producenci, jak i aparat handlu zagranicznego powinni dążyć do przekroczenia ustalonych w planie zadań w dziedzinie eksportu. Szczególnie dotyczy to wspólnej odpowiedzialności przemysłu za kierunki rozwoju produkcji, ustalania polityki w zakresie kooperacji i specjalizacji, zapewnienia dopływu przodujących osiągnięć nauki i techniki, poszukiwań nowych rynków zbytu. Specjalnego znaczenia nabiera zagadnienie opłacalności eksportu. Wprowadzenie sald obrotów płatniczych zjednoczeń powinno zwiększyć odpowiedzialność tych jednostek za efekty handlu zagranicznego. Kredytowanie dewizowe zakupu maszyn powinno zapewnić bardziej efektywne ich wykorzystanie.

2. Wartość eksportu ogółem w 1971 r. powinna wynieść 13.918 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z planem skorygowanym na 1970 r. o 8,9%, przy czym

wartość eksportu wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinna osiągnąć kwotę co najmniej 6.188 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z planem skorygowanym na 1970 r. o 15,9%.

3. Wartość importu ogółem w 1971 r. ustala się na 14.601 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z planem skorygowanym na 1970 r. o 5%, z czego import wyrobów przemysłu elektromaszynowego powinien wynieść 5.960 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost o 11,2% w porównaniu z planem skorygowanym na 1970 r.

4. Saldo dodatnie obrotów usługowych z zagranicą w 1971 r. łącznie z budownictwem eksportowym powinno wynieść 957 mln zł dewizowych.

5. Należy dążyć do dalszego rozszerzenia międzynarodowej specjalizacji i kooperacji produkcji, przede wszystkim z krajami — członkami RWPG, zapewniającej rozwój procesów integracji gospodarczej tych krajów.

6. Należy wzmocnić wysiłki w kierunku dalszej poprawy opłacalności dewizowej eksportu i zwiększenia w wywozie udziału towarów opłacalnych.

IX. WZROST POZIOMU ŻYCIOWEGO LUDNOŚCI

A. Handel wewnętrzny.

1. Zakładana na 1971 r. poprawa warunków bytowych ludności w oparciu o przyjęte zwiększenie dochodów pieniężnych i produkcji towarów na zaopatrzenie rynku wewnętrznego wymaga odpowiedniego dostosowania struktury asortymentowej oraz podaży towarów do kształtującego się popytu, jak również dalszej poprawy poziomu obsługi nabywców przez organizacje handlowe i gastronomiczne.

Do zrealizowania tych zadań niezbędne jest w szczególności:

- zacieśnienie współpracy handlu z przemysłem w dziedzinie: koordynacji branżowej i badań w zakresie potrzeb rynku i spożycia, poprawy jakości i funkcjonalności towarów rynkowych, wprowadzania na rynek nowych towarów lub rozszerzenia asortymentów wyrobów już produkowanych; likwidowania lub ograniczenia występujących braków niektórych towarów lub asortymentów,
- podnoszenie kwalifikacji kadr pracowników handlu w zakresie towaroznawstwa, użytkowania wyrobów i umiejętności sprawniej obsługi nabywców.

2. Podstawowe wskaźniki planu handlu wewnętrznego powinny osiągnąć w 1971 r. następujący poziom:

- 1) Wartość dostaw towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku w 1971 r. powinna osiągnąć kwotę 512,5 mld zł, co oznacza wzrost o 4,1% w porównaniu z przewidywanymi dostawami w 1970 r. W strukturze dostaw tych towarów zakłada się zmniejszenie udziału artykułów żywnościowych oraz napojów alkoholowych i wyrobów tytoniowych na korzyść wyrobów przemysłowych.
- 2) W ramach ogólnych dostaw na zaopatrzenie rynku dostawy podstawowych grup wyrobów i artykułów powinny osiągnąć, w porównaniu z 1970 r., następujący wzrost:
 - wartość dostaw wyrobów przemysłu spożywczego (łącznie z użytkami) o 2,3%, w tym ilościowe dostawy z produkcji krajowej wzrosną: ryb i przetworów z ryb o 7,7%, mleka spożywczego o 6,2%, jaj o 14,6%, tłuszczów roślinnych o 7,4%, cukru o 2,5%, natomiast dostawy mięsa i przetworów będą niższe o około 4%,
 - wartość dostaw artykułów żywnościowych bezpośrednio z rolnictwa o 12,2%, w tym ilościowe dostawy warzyw o 4,5% i owoców o 16,3%,
 - wartość dostaw wyrobów przemysłu lekkiego o 4,3%, w tym ilościowe dostawy z produkcji krajowej: tkanin w metrażu i przerobionych na konfekcję łącznie o 0,5%, obuwia skózanego i skóropodobnego oraz

tekstylnego o 4,0%, obuwia gumowego o 9,3%, wyrobów dziewiarskich o 7,7% i wyrobów pończosznicych o 6,6%,

- wartość dostaw wyrobów przemysłu elektromaszynowego o 9,3%, w tym ilościowe dostawy z produkcji krajowej: radiodbiorników o 5,2%, odbiorników telewizyjnych o 16,2%, magnetofonów o 33,3%, lodówek o 10,7%, samochodów osobowych o 42,4%, motorów o 20,0%,
- wartość dostaw wyrobów przemysłu chemicznego (łącznie z gumowym) o 7,7%, w tym ilościowe dostawy z produkcji krajowej proszków do prania o 6,4% i nawozów sztucznych w czystym składniku o 6,5% (łącznie z nawozami potasowymi z importu),
- wartość dostaw wyrobów przemysłu drzewno-papierniczego o 7,4%, w tym z dostaw krajowych: mebli o 9,2%, płyt pilśniowych o 19,0%,
- z innych gałęzi przemysłu: dostawy porcelany stołowej o 1,9%, elementów ściennych z produkcji uspołecznionej o 14,6%, płyt azbestowo-cementowych o 5,0%, cementu o 3,2%.

3) Sprzedaż detaliczna ogółem w 1971 r. powinna wynieść 468,3—471,0 mld zł w porównaniu z 1970 r., w tym na sprzedaż detaliczną dla ludności przypada 407,3—410 mld zł.

3. W celu zapewnienia warunków do lepszej obsługi ludności oraz racjonalnego i efektywnego wykorzystania bazy technicznej i kadr pracowników handlu wewnętrznego, należy rozwijać zasadę zmiennego czasu pracy sieci handlowej, popularyzować nowe wydajne formy organizacji pracy oraz podnosić kwalifikacje zawodowe w drodze szkolenia i wymiany kadr.

B. Oświata, kultura i ochrona zdrowia.

1. W zakresie szkolnictwa wyższego zakłada się, że liczba studentów na I roku studiów dziennych w 1971 r. wyniesie 51,8 tys. osób, to jest o 9,3 tys. studentów więcej niż w 1970 r. W toku przeprowadzonej rekrutacji na I rok studiów dziennych należy preferować kierunki deficytowe, z równoczesnym ograniczeniem przyjęć na te kierunki kształcenia, w których podaż absolwentów jest wyższa od zapotrzebowania gospodarki narodowej.

2. W zakresie szkolnictwa zawodowego zakłada się, że liczba uczniów w klasie I szkół zawodowych dla młodzieży wyniesie 568 tys. osób, to jest o 0,6% więcej w porównaniu ze stanem w 1970 r.

Największy wzrost zakłada się w szkołach kształcących kadry dla potrzeb rolnictwa. W związku z tym należy zapewnić dalszy rozwój szkół przysposobienia rolniczego oraz zasadniczych szkół rolniczych. Liczba uczniów w klasie I tych szkół wzrośnie z 67,1 tys. osób w 1970 r. do 80,1 tys. osób w 1971 roku, to jest o 19,4%.

Należy również zapewnić realizację planu przyjęć uczniów do klasy I zasadniczych szkół zawodowych kształcących na potrzeby: górnictwa, przemysłu chemicznego, przemysłu drzewnego oraz budownictwa.

W roku szkolnym 1971/1972 przewiduje się dalszy rozwój kształcenia techników po uprzednim ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej. Liczba uczniów w klasie I w tym typie techników zwiększy się z 15,9 tys. osób w 1970 r. do 21,7 tys. osób w 1971 r.

3. W zakresie szkolnictwa ogólnokształcącego zakłada się wzrost liczby uczniów w klasie I liceów ogólnokształcących ze 118,9 tys. uczniów w 1970 r. do 125,4 tys. uczniów w 1971 r., to jest o 5,5%.

Ogólna liczba uczniów ogółem w szkołach podstawowych wyniesie w 1971 r. około 5.123 tys.

4. W zakresie opieki nad dzieckiem zakłada się dalszy wzrost liczby dzieci korzystających z przedszkoli z 534 tys. w 1970 r. do około 544 tys. dzieci w 1971 r., to jest o 1,9%.

5. W 1971 r. nastąpi dalszy rozwój bazy materialnej na potrzeby ochrony zdrowia. W zakładach lecznictwa zamkniętego łącznie z zakładami psychiatrycznymi liczba łóżek wzrośnie z 210,8 tys w 1970 r. do 215,1 tys. w 1971 r., to jest o 2,0%, w tym w zakładach dla nerwowo i psychicznie chorych z 39,9 tys. łóżek w 1970 r. do 40,9 tys. w 1971 r., to jest o 2,5%.

W 1971 r. należy zwiększyć liczbę ośrodków zdrowia na wsi z 2.550 w 1970 r. do 2.626 w 1971 r., to jest o 3,0%.

Należy zapewnić dalszy rozwój lecznictwa otwartego. Wyrazi się on we wzroście liczby przychodni z 5.170 w 1970 r. do 5.317 w 1971 r., to jest o 2,8%, w tym przy zakładach przemysłowych z 2.347 w 1970 r. do 2.432 w 1971 r., to jest o 3,6%.

6. W 1971 r. nastąpi dalszy rozwój pomocy społecznej. W zakładach pomocy społecznej zakłada się przyrost miejsc z 48,1 tys. w 1970 r. do 50,4 tys. w 1971 r., to jest o 4,8%. Największy przyrost powinien nastąpić w zakładach dla przewlekłe chorych.

7. Liczba miejsc noclegowych w stałych ogólnodostępnych obiektach turystycznych (bez pokoi gościnnych) wyniesie około 67 tys. w 1971 r. wobec 62,4 tys. w 1970 r. Oznacza to przyrost około 4,6 tys. miejsc, to jest 7,4%.

8. Liczba korzystających z wczasów pracowniczych w 1971 r. wyniesie około 2.354 tys. osób wobec 2.126 tys. osób w 1970 r., to jest wzrośnie o 10,7%.

9. Na cele wydawnicze w 1971 r. przeznaczona jest 163,1 tys. ton papieru, to jest o 2,4% więcej w porównaniu z 1970 r. Wielkości te w przeliczeniu na 1 mieszkańca oznaczają wzrost z 4,83 kg w 1970 r. do 4,91 kg papieru w 1971 r., to jest o 1,7%.

C. Gospodarka mieszkaniowa.

1. Zakłada się, że w 1971 r. zostanie oddane do użytku około 182 tys. mieszkań, to jest 605 tys. izb o 10.100 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w uspołecznionym budownictwie (poza rolnictwem) około 5.190 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań.

2. Na realizację tego programu przeznaczona jest nakłady wynoszące około 34 mld zł, w tym w budownictwie mieszkaniowym rad narodowych około 2.790 mln zł i w budownictwie mieszkaniowym spółdzielczym 15.030 mln zł.

3. Podstawowym kierunkiem działania w zakresie budownictwa mieszkaniowego powinno być podniesienie jakości mieszkań oddawanych do użytku, pełna realizacja zadań budownictwa towarzyszącego, dążenie do poprawy rytmiczności w przekazywaniu obiektów, odpowiednio wcześniejsze przygotowanie terenu i w wyniku tego rozszerzenie programu stanów surowych, umożliwiających zwiększenie efektów oddawanych do użytku w latach 1972 i 1973.

4. W trakcie realizacji planu należy przestrzegać dyscypliny w zakresie kosztów budownictwa mieszkaniowego będących podstawowym warunkiem realizacji założonego na 1971 r. programu efektów rzeczowych.

5. Dla ludności przystępującej do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, a będącej w trudnych warunkach finansowych, przeznaczona jest 185 mln zł średnioterminowego kredytu bankowego na uzupełnienie środków własnych, w tym kwota umorzeń tych kredytów wyniesie 30 mln zł.

6. Na pomoc dla ludności nierolniczej, realizującej indywidualne budownictwo mieszkaniowe, przeznaczona jest kredyty bankowe w kwocie 1.200 mln zł.

7. Na kapitalne remonty budynków mieszkalnych przeznaczona jest kwota 4.975 mln zł.

D. Gospodarka komunalna.

1. Podstawowym zadaniem w gospodarce komunalnej jest uzyskanie poprawy w funkcjonowaniu istniejących urządzeń, zwłaszcza wodociągów, kanalizacji i komunikacji miejskiej. Szczególny nacisk należy położyć na rozbudowę urządzeń inżynierskich związanych z uzbrojeniem terenów miejskich, warunkujących rozwój budownictwa mieszkaniowego oraz przemysłu.

2. Przewiduje się dalszą poprawę obsługi ludności, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia w wodę i komunikacji miejskiej. Zakłada się, że dostawy wody dla gospodarstw domowych powinny wzrosnąć o około 5%, również stan taboru komunikacji miejskiej wzrośnie o około 5%. Przewiduje się, że dostawy gazu płynnego na zaopatrzenie ludności wzrosną o około 4% w porównaniu do 1970 r.

X. GOSPODARKA WODNA I OCHRONA POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO PRZED ZANIECZYSZCZENIEM

A. Gospodarka wodna.

1. W 1971 r. w zakresie gospodarki wodnej należy uzyskać następujące ważniejsze efekty:

- wydajność ujęć wodnych powinna wzrosnąć o około 150 mln m³ w skali rocznej,
- ilość ścieków oczyszczonych powinna się zwiększyć o około 120 mln m³ w skali rocznej,
- pojemność zbiorników wodnych dla potrzeb żeglugi, gospodarki komunalnej, rolnictwa oraz dla celów ochrony przed powodzią wzrośnie o około 125 mln m³,
- zostanie wybudowanych lub odbudowanych około 100 km wałów przeciwpowodziowych,
- zostanie uregulowanych — łącznie z odbudową zniszczonych urządzeń — około 1.100 km rzek i kanałów.

2. Szacuje się, że wielkość realizowanych przez poszczególne resorty nakładów inwestycyjnych na gospodarkę wodną wyniesie około 6,8 mld zł.

B. Ochrona powietrza atmosferycznego.

1. Nakłady inwestycyjne na ochronę powietrza atmosferycznego w 1971 r. szacuje się w wysokości około 670 mln zł.

2. Szczególna uwaga w 1971 r. powinna być zwrócona na poprawę sytuacji w rejonach najbardziej zapylnych, zwłaszcza na Śląsku. Ogółem zapylenie powietrza atmosferycznego w wytypowanych rejonach kraju powinno się zmniejszyć o około 40 tys. ton w skali rocznej.

XI. ZATRUDNIENIE I PŁACE.

1. W bieżącej polityce zatrudnienia należy zapewnić realizację następujących zasad:

- obsadzanie wolnych stanowisk pracy w pierwszej kolejności przez absolwentów szkół stopnia ponadpodstawowego oraz jedynych żywicieli rodzin,
- zabezpieczenie w pierwszej kolejności dopływu pracowników kwalifikowanych do przedsiębiorstw preferowanych w rozwoju,
- wykorzystanie w sposób ukierunkowany przyrostu miejsc pracy w systemie pracy nakładczej, jak również środków z funduszu aktywizacji małych miast i funduszu interwencyjnego, w celu zabezpieczenia miejsc pracy dla osób poszukujących pracy w małych miastach i osiedlach,
- rozwinięcie w większym niż dotychczas stopniu zorganizowanego werbunku siły roboczej dla realizacji plano-

wych międzyregionalnych przesunięć siły roboczej z obszarów, gdzie będą występowały nadwyżki, na tereny odczuwające jej brak,

- zahamowanie nadmiernego wzrostu zatrudnienia pracowników umysłowych, zwłaszcza w sferze produkcyjnej,
- obsadzanie zwalnianych i nowych stanowisk pracy dla pracowników umysłowych wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

2. Szacuje się, że liczba zatrudnionych w gospodarce narodowej poza rolnictwem indywidualnym wyniesie w 1971 r. średnio 10.571 tys. osób. W gospodarce uspołecznionej liczba zatrudnionych (bez uczniów) wyniesie w 1971 r. średnio 9.903 tys. osób, co oznacza wzrost w porównaniu z 1970 r. o 2%.

W poszczególnych działach gospodarki uspołecznionej zatrudnienie, w przeliczeniu na pełne etaty, kształtować się będzie następująco (w tys. osób):

Wyszczególnienie	1971 r.	%
		1971 r. 1970 r.
Przemysł	4.175,7	101,9
Budownictwo	1.038,5	101,6
Rolnictwo	577,9	101,7
Leśnictwo	176,7	99,5
Transport i łączność	963,3	102,5
Handel	857,8	101,7
Gospodarka mieszkaniowa i komunalna	372,8	104,2
Nauka	79,3	105,0
Oświata i wychowanie	595,2	102,2
Kultura i sztuka	87,1	102,0
Ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna	485,3	102,8
Finanse i ubezpieczenia	80,3	100,6
Administracja państwowa i wymiar sprawiedliwości	197,0	99,0
Pozostałe gałęzie gospodarki narodowej	216,0	105,2

3. Zakłada się, że wydajność pracy w przemyśle uspołecznionym wyrażona wartością produkcji dodanej, przypadającej na jednego pracownika, wzrośnie w 1971 r. o 6,3%, a w przedsiębiorstwach budowlanych o 5,5%.

Wzrost wydajności pracy w jednostkach produkcyjnych powinien być osiągnięty przede wszystkim przez lepsze wykorzystanie środków trwałych i dalszą poprawę organizacji pracy, zgodnie z założeniami wynikającymi z nowego systemu bodźców materialnego zainteresowania.

Zadania wzrostu wydajności pracy powinny być ustalane przy uwzględnieniu wzrostu technicznego uzbrojenia pracy. Wzrost wydajności pracy powinien być w szczególności wysokim stopniu zapewniony w ośrodkach i rejonach wysoko uprzemysłowionych, charakteryzujących się deficytem siły roboczej.

4. Zakłada się, że globalny fundusz płac brutto w gospodarce uspołecznionej wyniesie w 1971 r. 329,8 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z 1970 r. o 4,2%.

W 1971 r. we wszystkich jednostkach gospodarki uspołecznionej powinny być bezwzględnie przestrzegane zasady dyscypliny pracy i gospodarności w dysponowaniu środkami funduszu płac; szczególna uwaga powinna być zwrócona na gospodarkę funduszem bezosobowym, funduszem honorariów i funduszem płac uczniów.

XII. ROZWÓJ GOSPODARCZY I KULTURALNY WOJEWÓDZTW

1. Rady narodowe, wykorzystując zwiększone uprawnienia koordynacyjne, powinny skoncentrować swoje wysiłki przede wszystkim na zapewnieniu racjonalnego wykorzystania środków określonych w narodowym planie gospodarczym dla jednostek planu terenowego i centralnego oraz na ujawnianiu i wykorzystaniu rezerw gospodarczych w celu uzyskania większych efektów ekonomicznych.

2. Szczególną rolę w zapewnieniu kompleksowego i harmonijnego rozwoju województw powinno odegrać usprawnienie działalności inwestycyjnej. Programowanie i wykonawstwo inwestycji służących zaspokojeniu miejscowych potrzeb gospodarczych i kulturalnych powinno być podporządkowane i skoordynowane z realizacją inwestycji wiodących dla gospodarki narodowej. Szczególną uwagę rady narodowe powinny zwrócić na inwestycje wspólne i towarzyszące, których programowanie i realizacja należy aktualnie do rządu ważniejszych zadań rad narodowych.

Ważnym uzupełnieniem działalności inwestycyjnej, służącym rozwiązywaniu miejscowych potrzeb społeczno-gospodarczych i kulturalnych, powinny być czyny społeczne, kierowane przez rady narodowe na zagadnienia najbardziej predestynowane do aktywnego udziału społeczeństwa w ich rozwiązywaniu, a zwłaszcza na budowę, remonty i utrzymanie dróg lokalnych oraz polepszenie i rozszerzenie ochrony zdrowia na wsi.

3. Wprowadzenie w przemyśle uspołecznionym nowych zasad gospodarowania stawia przed radami narodowymi za-

danie podjęcia przedsięwzięć organizacyjno-technicznych mających na celu:

— dalszą poprawę jakości produkcji przemysłu terenowego oraz maksymalne dostosowanie jej asortymentu do potrzeb odbiorców i likwidację produkcji trudno zbywalnej,
— uwzględnienie w programach rozwoju przemysłu terenowego jego funkcji aktywizacyjnych na terenach posiadających nadwyżki siły roboczej, a szczególnie nakładczego systemu wytwarzania, przy jednoczesnym wykorzystywaniu surowców miejscowych, wtórnych, odpadowych oraz innych lokalnych rezerw gospodarczych.

4. Należy nadal dążyć do coraz pełniejszego zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie świadczenia usług, zwłaszcza konserwacyjno-remontowych maszyn i urządzeń mechanicznych oraz elektrycznych używanych w gospodarstwach domowych, pojazdów mechanicznych, maszyn rolniczych, jak również pralniczych i innych.

5. Podstawowym zadaniem rad narodowych w zakresie gospodarki komunalnej powinno być:

— zapewnienie odpowiedniego uzbrojenia terenów w podstawowe urządzenia sieciowe pod budownictwo mieszkaniowe oraz właściwe skoordynowanie rozwoju urządzeń komunalnych z potrzebami nowo budowanych i rozbudowywanych zakładów przemysłowych,

— dążenie do dalszej poprawy usług komunalnych dla ludności, a zwłaszcza komunikacji miejskiej i zaopatrzenia w wodę ludności miast i wsi.

6. W ramach ogólnych zadań narodowego planu gospodarczego na 1971 r. ustala się następujące podstawowe kierunki rozwoju województw w zakresie produkcji przemysłowej, inwestycji, budownictwa mieszkaniowego i zatrudnienia:

Wartość produkcji dodanej w przemyśle uspołecznionym ogółem:

w mln zł

Lp.	Województwo	1971 plan		% 1971 : 1970 p. w.	
		ogółem	w tym plan terenowy	ogółem	w tym plan terenowy
1	2	3	4	5	6
	POLSKA	376.836,0	45.686,0	108,1	105,4
1	m. st. Warszawa	21.882,3	2.793,1	111,7	103,0
2	m. Kraków	16.445,2	1.571,0	104,6	110,3
3	m. Łódź	16.031,3	1.472,9	107,9	107,4
4	m. Poznań	8.106,4	902,5	108,9	106,1
5	m. Wrocław	9.278,3	879,0	107,5	106,8
6	białostockie	4.854,0	1.452,2	110,9	108,2
7	bydgoskie	17.340,1	2.554,9	109,1	105,0
8	gdańskie	13.806,4	2.065,6	108,4	106,3
9	katowickie	89.800,6	4.714,2	106,7	103,5
10	kieleckie	15.443,9	2.505,2	108,9	105,4
11	koszalińskie	3.884,8	1.266,2	110,5	106,4
12	krakowskie	24.120,1	2.221,9	106,3	103,6
13	lubelskie	9.807,4	2.359,4	111,6	107,9
14	łódzkie	12.193,1	2.763,1	107,5	105,5
15	olsztyńskie	4.206,2	1.456,1	105,6	104,5
16	opolskie	14.277,2	1.415,3	105,6	105,0
17	poznańskie	17.654,4	3.198,2	106,6	103,8
18	rzeszowskie	16.446,9	1.994,6	106,7	102,3
19	szczecińskie	8.050,7	1.447,6	111,7	107,2
20	warszawskie	14.228,2	2.789,2	113,2	107,5
21	wrocławskie	30.522,9	2.569,4	110,1	104,1
22	zielonogórskie	8.455,6	1.294,4	109,5	108,8

Nakłady inwestycyjne w gospodarce społecznej — grupa A bez rezerw centralnych
w mln zł — ceny 1970 r.

Lp.	Województwo	1970 r. p. w.	1971 r. plan	% 1971 r. 1970 r.
1	2	3	4	5
	POLSKA	179.700	191.250	106,4
	w tym:			
1	m. st. Warszawa	10.648	10.987	103,2
2	m. Kraków	4.648	4.568	98,3
3	m. Łódź	4.656	4.873	104,7
4	m. Poznań	2.657	2.367	89,1
5	m. Wrocław	3.188	2.803	87,9
6	białostockie	3.827	4.134	108,0
7	bydgoskie	11.533	10.499	91,0
8	gdańskie	9.740	10.848	111,4
9	katowickie	27.023	29.470	109,1
10	kieleckie	8.667	10.055	116,0
11	koszalińskie	4.252	4.175	98,2
12	krakowskie	7.981	8.311	104,1
13	lubelskie	6.857	6.964	101,6
14	łódzkie	5.547	5.348	96,4
15	olsztyńskie	4.187	4.448	106,2
16	opolskie	4.476	4.250	95,0
17	poznańskie	9.520	9.679	101,7
18	rzeszowskie	8.236	8.018	97,4
19	szczecińskie	7.055	9.509	134,8
20	warszawskie	10.940	11.773	107,6
21	wrocławskie	10.269	9.983	97,2
22	zielonogórskie	6.122	5.630	92,0

Uspołecznione budownictwo mieszkaniowe bez rolnictwa. Efekty rzeczowe powierzchni użytkowej mieszkań oddawanych do użytku.

w tys. m²

Lp.	Województwo	1970 r. p. w.	1971 r. plan	% 1971 r. 1970 r.
1	2	3	4	5
	POLSKA	5.382,0	5.192,7	96,5
1	m. st. Warszawa	587,4	470,9	80,2
2	m. Kraków	242,4	229,6	94,7
3	m. Łódź	314,6	322,7	102,6
4	m. Poznań	170,2	158,0	92,8
5	m. Wrocław	135,1	138,3	102,4
6	białostockie	134,6	137,4	102,1
7	bydgoskie	299,3	253,6	84,7
8	gdańskie	309,3	307,8	99,5
9	katowickie	831,5	841,3	101,2
10	kieleckie	272,4	272,1	99,9
11	koszalińskie	140,9	142,5	101,1
12	krakowskie	173,0	161,4	93,3
13	lubelskie	215,7	178,7	82,8
14	łódzkie	172,5	179,6	104,1
15	olsztyńskie	90,7	83,3	91,8
16	opolskie	154,9	160,4	103,6
17	poznańskie	184,8	189,3	102,4
18	rzeszowskie	162,7	153,9	94,6
19	szczecińskie	148,1	152,0	102,6
20	warszawskie	219,9	247,2	112,4
21	wrocławskie	267,8	254,1	94,9
22	zielonogórskie	154,2	158,6	102,9

Przyrost zatrudnienia (bez uczniów) w gospodarce uspołecznionej poza rolnictwem.

w tys. osób

Lp.	Województwo	Przyrost w 1971 r.			
		planowany		efektywny *)	
		Poza rol- nictwem	w tym: przemysł	Poza rol- nictwem	w tym: przemysł
1	2	3	4	5	6
	POLSKA	184,5	76,0	144,5	36,0
1	m. st. Warszawa	7,0	0,2	5,0	— 2,0
2	m. Kraków	7,0	2,6	6,0	1,5
3	m. Łódź	7,0	2,6	5,0	0,3
4	m. Poznań	2,0	0,3	1,0	— 0,6
5	m. Wrocław	7,0	1,4	6,0	0,4
6	białostockie	5,0	2,1	4,5	1,6
7	bydgoskie	9,0	4,2	7,0	2,2
8	gdańskie	7,5	3,6	6,0	2,0
9	katowickie	34,0	15,6	24,5	6,2
10	kieleckie	12,0	4,8	10,0	2,8
11	koszalińskie	3,0	2,0	2,5	1,6
12	krakowskie	11,5	3,7	9,5	1,4
13	lubelskie	7,0	3,1	6,0	2,2
14	łódzkie	6,5	3,6	5,0	2,0
15	olsztyńskie	5,0	1,7	4,5	1,2
16	opolskie	3,5	1,1	2,0	— 0,4
17	poznańskie	10,0	5,0	8,5	3,4
18	rzeszowskie	6,0	3,7	4,0	2,0
19	szczecińskie	9,0	4,2	8,0	3,3
20	warszawskie	10,0	2,4	8,5	1,0
21	wrocławskie	10,0	4,3	6,5	1,1
22	zielonogórskie	5,5	3,8	4,5	2,8

*) Efektywny przyrost zatrudnienia oznacza potrącenia z planowanego zatrudnienia w przemyśle przerostów (rezerw) zatrudnienia, które zgodnie z mechanizmem działania systemu bodźców materialnego zainteresowania będą sukcesywnie likwidowane w toku realizacji planów.

XIII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:

1) ustalenia na podstawie niniejszej uchwały zadań planowych dla poszczególnych ministerstw, prezydów wojewódzkich rad narodowych i innych dziedzin,

2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie potrzeb, zmian tych zadań, mając na uwadze zachowanie podstawowych proporcji planu.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

328

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 23 grudnia 1970 r.

w sprawie odwołania Przewodniczącego Rady Państwa.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 24 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — odwołuje Obywatela Mariana Spychalskiego ze stanowiska Przewodniczącego Rady Państwa.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

329

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 23 grudnia 1970 r.

w sprawie odwołania Prezesa Rady Ministrów.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przychyła się do prośby Obywatela Józefa Cyrankiewicza w sprawie odwołania Go ze stanowiska Prezesa Rady Ministrów.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech